

Mødet den 2. Marts 1911.

Fraværende: Harald Jensen, N. Joh. Laursen og Magnus Nielsen.

1. (J. Nr. 22—1910). Indenrigsministeriets Approbation paa **Købekontrakter** angaaende Marselisborggrunde med Murermester Daugbjerg, Murermester R. Rasmussen, Murermestrene M. Christensen & C. Christensen og Murermester S. A. Klostergaard Sørensen & Snedkermester R. Rasmussen.

Til Efterretning.

2. (J. Nr. 47—1910). Meddelelse fra Skoledirektionen om, at den fra 1. Marts d. A. at regne har beskikket Lærerinderne M. K. Nielsen og A. M. E. Nielsen, begge af Aarhus, til **Timelærerinder** ved Aarhus kommunale Skolevæsen.

Til Efterretning.

3. (J. Nr. 10¹⁶—1910). Til Medlemmer af det angaaende **den elektriske Bane** mellem Aarhus og Randers tidligere nedsatte Udvalg valgtes Magnus Nielsen og Møller i Stedet for Kaptain Paulli og Konsul Rahr, der begge er udtraadt af Byraadet.
4. (J. Nr. 10¹⁷—1910). Til **Valgbestyrrelser** for Valget af Medlemmer til Hjælpekassens Bestyrelse den 6. ds. valgtes: For nordre Kreds: Niels Jensen, Jakob Jensen, Jul. Andersen, Dagmar Petersen

og Moustén. — Suppleant: Jacobsen. For søndre Kreds: Samuelsen, J. C. Petersen, Magnus Nielsen, Simonsen og Olesen. — Suppleanter: Møller og Christensen.

5. (J. Nr. 7⁵—1910). Indstilling fra Indkvarteringskommissionen om Indretning af et **Opholdslokale for Officerer paa Rytterkasernen.**

Formanden bemærkede, at Kommissionen indstillede at afholde Udgiften paa indeværende Aars Budget under Forudsætning af, at Indenrigsministeriet meddelte Samtykke til, at den maatte tillægges Kasernens Tilblivelsesværdi og forrentes med 6 %.

Jakob Jensen ansaa det for rigtigst at komme ind paa en Ordning, hvorefter Krigsbestyrelsen selv afholdt den Slags Udgifter. Kasernerne var dyre nok i Forvejen, og Garnisonen kunde blive flyttet fra Byen naar som helst.

Formanden kunde give Hr. Jakob Jensen Ret i Princippet, men kunde dog anbefale, at man denne Gang selv afholdt Udgiften, da Beløbet blev anbragt til 6 %, og Forretningen altsaa ikke var saa helt daarlig.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 136—1910). Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse angaaende Planen til **Broen over Aaen** i Forlængelse af Vestergade.

Formanden oplyste, at Indstillingen kun drejede sig om en ringe Ændring i Planen, og at den var tiltraadt af de paagældende Lodsejere.

Indstillingen vedtoges.

7. (J. Nr. 431—1910). Fra Foreningen af Grundejere og næringsdrivende i nordre Bydel forelaa følgende Skrivelse angaaende **Koncession paa et Renovationssystem** i Lighed med Horsenssystemet:

»Fra et kapitalstærkt Landbo-Konsortium

er der sket Henvendelse til ovennævnte Forening, om det kunde tænkes, at Byraadet i Aarhus vilde indgaa paa, at det nævnte Konsortium tog Sagen op angaaende Renovering efter Horsens Systemet i de Ejendomme i Aarhus, der ikke kan installere W. C.

I den Anledning forespørges det højtærede Byraad, om en saadan Koncession vil blive givet? og i bekræftende Fald, en Udtalelse om, i hvor langt et Aaremaal Byen vil overlade Konsortiet Driften, hvilke Garantier Byen vil kræve af Interessentskabet, og om Arbejdet maa udføres om Dagen; desuden ønsker Foreningen samtidig Oplysning, om det kan tillades de Grundejere, der slutter sig til den omhandlede Ordning, Tilladelse til at omforandre de nuværende Latriner til ofteomtalte Renoveringsmetode.«

Fra Brolægningsudvalget forelaa følgende Indstilling:

»Udvalget skal anbefale, at der i Overensstemmelse med Byraadets tidligere Vedtagelser i samme Sag svares Foreningen, at Byraadet ikke ønsker at tage Stilling til Spørgsmaalet om Ændringer i Natrenovationens Udførsel og Behandlingsmaade, førend Arbejderne vedrørende Vandklosetters Indførelse ere fuldførte, og man har set, i hvor stort Omfang Grundejerne da installere Vandklosetter.

Førend denne Erfaring er naaet, er det umuligt saavel for Byraadet som for det nævnte Konsortium at danne sig en begrundet Mening om, hvilket Omfang en eventuel Renholdelsesanstalt bør have.«

Si m o n s e n fandt det uheldigt, at Andragendet indeholdt saa mange Spørgsmaal, som Byraadet ikke kunde besvare. Den foreslaaede Ordning

kunde iøvrigt kun betegnes som den næstbedste, da det ikke var givet, at Spørgsmaalet med Hensyn til Spandenes Rengøring og Desinficering kunde ordnes saa godt ad privat Vej, som det burde. Paa den anden Side var det dog muligt, at man blev nødt til at gaa denne Vej for overhovedet at faa noget ud af Sagen. Desuden angik Andragendet kun Natrenovationen, saaledes at Byen vedblivende vilde beholde en Udgift af omved 42000 Kr. til Dagrenovationen. Skulde man naa til en rationel Ordning, burde Ordningen af Dag- og Natrenovationen ikke skilles ad. I Øjeblikket var der naturligvis intet at gøre ved Sagen, men Taleren vilde dog gøre opmærksom paa, at Brolægningsudvalgets Udtalelser, for hver Gang Sagen kom frem, blev mindre sikre og denne Gang endog syntes at lade skinne igennem, at Udvalget var klar over, at man muligvis skulde den paa pegede Vej ud.

Jacobsen fremhævede, at Udvalget var fuldt enig om ikke at kunne anbefale Andragendet nu, og i at man maatte vente, til man saa, hvorledes det gik med Indførelsen af W. C.

Indstillingen vedtoges.

8. (J. Nr. 401—1910). Fra Udvalget for Sygehusene forelaa følgende Forslag til **Overenskomst mellem Aarhus Byraad og den jydsk Fødselsanstalt** om Optagelse af fødende, der indlægges paa Anstalten for Kommunens Regning:

»Betalingen for fødende Kvinder, der for Byraadets Regning indlægges paa Fødselsanstalten, fastsættes til 30 Kr. for et Tidsrum af 12 Dage og for hver Dag udover 12 Dage til 2 Kr. pr. Patient.

Byraadet vil for nævnte Betaling lade indlægge paa Fødselsanstalten ikke blot gifte Kvinder, der

er under Fattigvæsenets Forsorg, men ogsaa andre ubemidlede gifte Kvinder, hvis Forhold gør det ønskeligt, at de føde paa Anstalten, og da uden at denne Hjælp har Fattighjælps Virkning. Pengene bevilges i hvert af disse Tilfælde, som ikke høre under Fattigvæsenet, af Sygehusudvalget efter Ansøgning fra vedkommende fødende. Ansøgningen tilstilles, forinden Bevillingen gives, Fødselsanstaltens Overlæge til Erklæring.

Overenskomsten træder i Kraft straks og kan opsiges med 3 Maaneders Varsel fra hver af Siderne.«

M o u s t e n anbefalede Forslaget, idet han udtalte, at Udvalget havde haabet at faa 14 Dage for 30 Kr., hvad Overlægen imidlertid ikke kunde gaa med til. Til Gengæld skulde der saa kun betales 2 Kr. pr. Dag for Ophold ud over de 12 Dage. Taksten var altsaa den samme, som Sygekasserne betalte.

M i k a e l J o h a n s e n mente, at Pengene kunde spares, idet fødende under Fattigvæsenet jo maatte kaldes ubemidlede, og ubemidlede kunde antages gratis paa Fødselsanstalten.

O l e s e n oplyste, at det kun var ugifte fødende, der kunde indlægges gratis, og at der for gifte altid skulde betales, enten de var ubemidlede eller ej. En anden Side af Sagen var det imidlertid, at ugifte fødende fra andre Kommuner efterlod deres Børn paa Fødselsanstalten, hvorfra de senere vilde blive flyttet over til Fattigvæsenet, som saa maatte beholde dem, til de blev store nok til at sendes til Moderens Opholdskommune. Dette Forhold vilde i Tidens Løb betyde en ret stor Udgift for Kommunen, der maatte afholde en Fjerdedel af Udgifterne. Anstaltens Børneafdeling var nu belagt, saa en Del af Børnene vilde snart

blive flyttet til Fattiggaarden, hvor man ikke havde andet Opholdsrum for dem end Sygestuen. Endelig vilde Forholdet ogsaa betyde forøget Arbejde for Fattigvæsenet i forskellige Henseender.

M o u s t e n bekræftede, at det kun var ugifte og fraskilte fødende, der havde gratis Ophold paa Fødselsanstalten.

M i k a e l J o h a n s e n havde i sin Tid spurgt, om der kunde være Tale om, at Fødselsanstalten kunde medføre forøgede Udgifter for Kommunen, men af Formanden faaet det Svar, at Aarhus i ingen Henseende vilde faa Udgift af Fødselsanstalten.

F o r m a n d e n havde med sin tidligere Udtalelse, som han i Øjeblikket ikke erindrede, naturligvis kun tænkt paa Fødselsanstaltens Driftsudgifter. De indirekte Udgifter, som maatte flyde af at have Anstalten liggende her i Kommunen, kunde man ikke blive fri for, men nogen Lettelse kunde der maaske naas ved Forhandling med Overlægen.

O l e s e n havde, allerede da man overvejede at skænke Grund til Fødselsanstalten, henledt Opmærksomheden paa de Udgifter, som Børnene vilde paaføre Kommunen.

S i m o n s e n ansaa det ikke for heldigt at anbringe Børnene paa Fattiggaarden, men kunde tænke sig Muligheden af at sende i hvert Fald en Del af dem til Christian den Niendes Børnehjem.

F o r m a n d e n maatte bestemt tage Afstand fra Tanken om at gøre Børnehjemmet til et midlertidigt Opholdssted for disse Børn. Ved Forhandling med Overlægen maatte man sikkert kunne komme til en praktisk Ordning af Spørgsmaalet.

O l e s e n havde intet imod at indlede For-

handling med Overlægen, men troede ikke, man derved opnaaede synderligt, da man jo ikke kunde komme udenom Lovbestemmelserne. Man vilde derfor sikkert blive nødt til at oprette en Vuggestue paa Fattiggaarden.

J a k o b J e n s e n ansaa det ikke for særlig uheldigt at anbringe disse smaa Børn paa Fattiggaarden, naar der blev indrettet en Stue for dem og antaget kyndig Assistance. Et Sted skulde Børnene jo være, og Opholdet blev jo kun midlertidigt.

Forslaget vedtoges.

